

בש"פ 7492/21 - ידידיה אפרים משולמי נגד המועצה לענף הלול - אגף הפיקוח

בבית המשפט העליון

בש"פ 7492/21

לפני: כבוד השופט י' אלרון

המבקש: ידידיה אפרים משולמי

נגד

המשיבה: המועצה לענף הלול - אגף הפיקוח

בקשת רשות לערור על החלטתו של בית המשפט המחוזי בירושלים ב-ע"ח 5661-11-21 מיום 3.11.2021 שניתנה על ידי השופט אלכסנדר רון

המבקש: בעצמו

החלטה

1. לפנייבקשת רשות לערורעלהחלטתביתהמשפט המחוזיבירושלים (השופט א' רון) בע"ח 5661-11-21 מיום 3.11.2021, בגדרהנדחה ערר המבקש על החלטת בית משפט השלום בירושלים (השופט א' לנג) בה"ת 30207-08-21, מיום 2.11.2021.

2. נגדהמבקש נפתחה חקירה בעניין הפרת חוק המועצה לענף הלול (ייצור ושיווק) התשכ"ד-1963 וכן עבירות נוספות, ובמסגרתה ניתן צו חיפוש, לפי סעיף 24 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], התשכ"ט-1969. במהלך החיפוש נתפסה מכונה להחתמת ביצים השייכת למבקש, ביום 8.8.2021.

3. המבקש הגיש לבית משפט השלום "בקשה להחזרת תפוס" - מכונת ההחתמה, וביום 29.8.2021 דחה בית המשפט (השופט א' נחלון) את בקשתו.

נקבע כי במקרה דנן מתקיימות שלוש עילות התפיסה שנקבעו בפסיקה - החקירה עודנה נמשכת ויש אפשרות לשימוש בתפוס כראיה בהליך פלילי, אם ייפתח; קיימת אפשרות לחילוט המכונה; וכן יש צורך במניעת ביצוע מעשים שלא כדין. כן צוין כי המבקש עצמו אינו חולק על קיומן של ראיות לחשדות נגדו ובעוצמה מספיקה לצורך תפיסה. לבסוף, קבע בית המשפט כי "ככל שלא יוגש כתב אישום עד ליום 1.12.2021, הוא יוכל לשוב ולעתור בבקשה מעין זו".

4. יומיים לאחר מתן ההחלטה הגיש המבקש "בקשה לעיון חוזר", ובה טען כי אף שאינו חולק על תשתית ראייתית לחשדות, הוא כופר בקיומן של החשדות נגדו, שכן העיסוק במשק אשר בבעלותו הועבר לאדם אחר, ולכן הוא עצמו אינו חשוד בהפרת חוק כלשהי.

ביום 31.8.2021 דחה בית המשפט את הבקשה, תוך שציין כי "ספק בעיניו" אם היה מקום לבקשה מעין זו יומיים בלבד לאחר מתן ההחלטה, וכי אין בטענות האמורות להועיל לו - שכן, "אף אם המבקש חולק על קיומן של ראיות לחשדות נגדו, הוא כאמור אינו חולק על קיומן כלפי מי שעל פי החשד עשה שימוש במכונה בהיתרו וברשותו".

5. כחודשיים לאחר מכן המבקש פנה בבקשה נוספת ל"עיון חוזר עקב שינוי נסיבות", כלשונו, ובה טען כי נוכח חקירתו ביום הקודם "אין עוד כל צורך חקירתי בהמשך התפיסה". עוד נטען נגד קיומן של העילות הנוספות לתפיסה - ובכלל זה כי אין מדובר בחפץ המצריך היתר להחזקתו ולפיכך אין כל "מסוכנות" בהחזרתו, ומכל מקום הוא מוכן להתחייב שלא תופעל מכונת ההחתמה טרם קבלת היתר; וכי אין כל אפשרות בדין לחילוט המכונה, שכן בחקירתו הובהר כי החשד הוא רק להפרות "כללי מועצת הלול", המאפשרות חילוט של תוצרת חקלאית בלבד.

המשיבה ביקשה בתגובה לדחות את הבקשה על הסף, מהטעם שאין כל שינוי נסיבות בעניינו. על פי הנטען, מזה חודשים ניסתה היחידה החוקרת לזמן את המבקש לחקירה ללא כל הצלחה, וכי "למעשה המבקש מעכב בהתנהלותו ובמעשיו את הליכי החקירה ואת העברת התיק ליחידת התביעות לצורך הטיפול התביעתי בו". בהתאם, סברה המשיבה כי אין בעובדה שסופו של דבר הוא נחקר כדי לפעול לזכותו. כן צוין כי תיק החקירה עודנו תלוי ועומד. לבסוף, נטען כי יתר טענות המבקש קיבלו מענה בהחלטת בית המשפט מיום 29.8.2021.

בית משפט השלום דחה את הבקשה ביום 21.10.2021, תוך שקבע כי "לא חל כל 'שינוי נסיבות' המצדיק עיון מחדש בהחלטות שניתנו לא מכבר".

עוד צוין כי:

"לפנים משורת הדין, ועל אף שמדובר בבקשה שנייה לעיון מחדש, אשר הוגשה בפרק זמן קצר, לא ראיתי לנכון לפסוק הוצאות בגין הבקשה".

6. ערר המבקש לבית המשפט המחוזי נדחה. נקבע כי אין כל עילה לעיון חוזר, מאחר שאף עתה המבקש אינו מוסמך לעשות שימוש במכונה, ודי בכך להביא לדחיית הערר. עוד הוסף, כי גם "התמונה המהותית" מלמדת כי אין להשיב את המכונה למבקש.

7. מכאן הבקשה שבפניי, ובה, בעיקרו של דבר, שב המבקש על הטענות שהעלה בבקשותיו הקודמות.

כך, נטען כי משנחקר המבקש זה מכבר על-ידי היחידה החוקרת "ברי כי אין עוד צורך חקירתי בתפיסת המכונה, ואף הוברר שאין סיכוי משפטי לחילוט עתידי". לשיטתו, לאחר שנותר "הצורך המניעתי" – לכל הפחות ניתן להשיב את המכונה תחת צו שיפוטי האוסר שימוש בה.

עוד נטען כי שגה בית משפט קמא משקבע לעניין המכונה כי "אסור לו להשתמש בה", שכן אין שום איסור על עצם החזקת המכונה, וכן כללי מועצת לול אינם אוסרים על עצם פעולת ההחתמה. עוד בהקשר זה נטען כי "במעשים המיוחסים (לאחרים) אין כדי כל הפרת חוק".

8. דין הבקשה להידחות על הסף, מבלי להזדקק לתגובת המשיבים.

9. כידוע, רשות לערור תינתן רק במקרים חריגים, המעוררים שאלה המשפטית בעלת חשיבות עקרונית או ציבורית, או במקרים שבהם מתעורר חשש לאי-צדק חמור או עיוות דין (בש"פ 7445/21 בן שושן נ' מדינת ישראל, פסקה 8 (7.11.2021)), וכך גם רשות לערור על החלטה בעניין תפיסת חפצים (בש"פ 5774/19 משולמינ' מדינת ישראל, פסקה 8 (24.9.2019)).

10. המקרה דנן אינו עומד באמות מידה אלו. הבקשה שלפניי "נטועה" כולה בדל"ת אמות המקרה הפרטני של המבקש, ואינה מעלה כל טעם מיוחד למתן רשות ערר ב"גלגול שלישי".

אף לגופו של עניין, לא מצאתי פגם בהחלטות בתי משפט קמא, ובפרט בקביעתם על הצורך המניעתי שבתפיסה. זאת, לאור דברי נציג היחידה החוקרת בהליך הקודם בפני בית המשפט המחוזי, לפיהם המבקש נחשד בהחתמת ביצים ככאלה שעברו הליכי מיון למרות שלא עברו את המיון האמור, וכן נוכח הקביעה כי טרם ניתן היתר למבקש לעשות שימוש במכונת ההחתמה.

אוסף כי משנקבע כי קיימת תשתית ראייתית לחשדות נגד המבקש, ועל קביעה זו המבקש לא חולק – דין טענות המבקש בהיבט המשפטי להתברר בהליך עצמו, ככל שייפתח.

11. יובהר כי אין בהחלטה זו כדי לגרוע מהאמור בהחלטת בית משפט השלום מיום 29.8.2021, לפיה ככל שלא יוגש כתב אישום עד ליום 1.12.2021 יוכל המבקש לשוב ולפנות בבקשה זוהה.

12. הבקשה אפוא נדחת.

ניתנה היום, ד' בכסלו התשפ"ב (8.11.2021).

ש ו פ ט
